(1482) "लाज भर्त्सने च" (I-भ्वादिः-240. सक. सेट्. पर.)

'लज्जेत् लाज्जेत् लजेल्लाजेदित्येते भर्त्सने शपि।' (श्लो. 69) इति देवः। चकारो भिन्नक्रमः। तेन पूर्वधात्वर्थं भर्जनमपि संगृह्णाति इति मैत्रेयरक्षितः। 'भ[र्ज]र्त्सनग्रहणं भर्जनस्यापि काममुपलक्षणम्' इति पुरुषकारः। 'भर्जने च' इति क्षीरस्वामी। शाकटायनोऽप्यत्रैवानुकूलः।

लाजकः-जिका, लाजकः-जिका, लिलाजिषकः-षिका, लालाजकः-जिका;
लाजिता-त्री, लाजयिता-त्री, लिलाजिषिता-त्री, लालाजिता-त्री;
इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकक्लामतिवत् (188) बोध्यानि।
[1]लाजः इति विशेषः।

(1483) "लाजि [A]भर्त्सने च" (I-भ्वादिः-241-सक. सेट्. पर.)

'लज्जेल्लाञ्जेल्लजेल्लाजेदित्येते भर्त्सने शपि।' (श्लो. 69) इति देवः।

लाञ्जकः-ञ्जिका, लाञ्जकः-ञ्जिका, लिलाञ्जिषकः-षिका, लालाञ्जकः-ञ्जिका;
लाञ्जिता-त्री, लाञ्जयिता-त्री, लिलाञ्जिषिता-त्री, लालाञ्जिता-त्री;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकक्लाम्यतिवत् (148) ऊह्यानि।

(1484) "लाभ प्रेरणे"

(X-चुरादिः-1936. सक. सेट्. उभ.) कथादिः, अदन्तश्च।

'प्रेरणे लाभयेल्लाभे, प्राप्त्यर्थे लभते शपि।' (श्लो. 146) इति देवः।

"लभेति सभ्याः" इति क्षीरस्वामी।

लाभकः-भिका, लिलाभयिषकः-षिका, लाभयिता-त्री, लिलाभयिषिता-त्री;
लाभयन्-न्ती, लिलाभयिषन्-न्ती;
इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि चौरादिकक्लालयतिवत् (185) ऊह्यानि।

---

1. अजादौ प्रत्यये 'अजिव्रज्योश्च' (7-3-60) इत्यत्र चकारात् कुत्वाभावः इति क्षीरस्वामी। लाजाः इति नित्यबहुवचनान्तत्वमभिप्रयन्ति। वस्तुतः धातोरस्य निष्ठायां सेट्त्वात्, निष्ठायामनिट एव धातोः कुत्वविधानात् कुत्वस्यैवाप्रसक्तेश्चिन्त्यमिदम्।

A. '—भर्जने च' इति क्षीरस्वामी।